

พระราชบัญญัติ
ลักษณะอุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖

นริศรานุวัตติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะอุทธรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๓

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑ หน้า ๑๕๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะอุทธรณ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะอุทธรณ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ คดีแพ่งที่ฟ้องหากันด้วยทุนทรัพย์ไม่เกิน ๒๐๐ บาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นไว้แต่อธิบดีผู้พิพากษา หรือผู้ทำการแทนอธิบดีผู้พิพากษาของศาล ซึ่งได้พิพากษาคดีนั้นในชั้นต้น จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้อุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาคนใดคนหนึ่งซึ่งได้พิจารณาคดีนั้นในชั้นต้น หรืออธิบดีกรมอัยการได้ลงชื่อรับรองว่ามีเหตุอันสมควร ที่ศาลอุทธรณ์จะได้วินิจฉัย

เล่ม ๕๑ หน้า ๑๕๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๗๗

หรือผู้นั่งพิจารณาคดีคนใดคนหนึ่งทำความเห็นแย้งไว้ ฉะนั้น
จึงให้รับฟ้องอุทธรณ์ไว้ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓ ทวิ. คดีอาญาทั้งปวง ให้คู่ความอุทธรณ์ได้
ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ”

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติของคณะรัฐมนตรี)

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ

รัฐมนตรี